

prima instanță: Al. Gafton
instanța de apel: D.Manole, S. Arnăut, E. Fistican

ÎNCHEIERE

16 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței,
Judecătorul

Tatiana Vieru
Valentina Clevadî, Maria Ghervas

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea comercială „Malitransexped” societate cu răspundere limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată formulată de societatea comercială „Malitransexped” societate cu răspundere limitată împotriva întreprinderii mixte „Vinăria Bostavan” societate cu răspundere limitată privind încasarea dobînzii de întîrziere și penalității,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015, prin care apelul declarat de societatea comercială „Malitransexped” societate cu răspundere limitată și apelul declarat de întreprinderea mixtă „Vinăria Bostavan” societate cu răspundere limitată au fost respinse și menținută hotărîrea Judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 27 aprilie 2015,

c o n s t a t ă:

La 15 octombrie 2014, societatea comercială „Malitransexped” societate cu răspundere limitată a formulat cerere de chemare în judecată împotriva întreprinderii mixte „Vinăria Bostavan” societate cu răspundere limitată privind încasarea dobînzii de întîrziere și penalității.

În motivarea acțiunii a indicat reclamantul că, la 10 octombrie 2013, 22 noiembrie 2013 și 25 martie 2014, SC „Malitransexped” SRL, în calitate de furnizor și ÎM „Vinăria Bostavan” SRL, în calitate de beneficiar, au fost încheiate contractele de transport nr. 5160, 5300 și 5575.

În temeiul contractelor, furnizorul s-a obligat să presteze servicii de transport, iar beneficiarul să recepționeze serviciul contractat, plăților aferente.

Menționează că, SC „Malitransexped” SRL a prestat serviciile de transport a mărfurilor, în sumă de 75381 lei, fapt ce se confirmă prin semnătura

beneficiarului pe actele de primire-predare a serviciilor executate și prin facturile fiscale HB nr. 2794577; WI nr. 2037780 și WI nr. 2035134.

În conformitate cu prevederile contractelor, beneficiarul este obligat să achite costul lucrărilor, prevăzute de actele de predare-primire, în termen de 10 zile bancare din momentul recepționării lucrării și semnării actelor de predare-primire a serviciilor de transport executate, prin virarea mijloacelor bănești în contul furnizorului.

Precizează că, după prestarea serviciilor de transport, ÎM „Vinăria Bostavan” SRL a transferat către SC „Malitransexped” SRL, suma de 45580,64 lei, iar ulterior, la 01 august 2014, pîrîtul a mai transferat 29800,36 lei, achitînd toata datoria, însă, cu încălcarea termenelor prevăzute de contract.

În temeiul art. 619 alin. (2) Cod civil și al prevederilor contractuale, solicită încasarea dobînzii de întîrziere în mărime de 2549,20 lei și a penalității în mărime de 68214,69 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 aprilie 2015, acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la ÎM „Vinăria Bostavan” SRL, în beneficiul SC „Malitransexped” SRL, dobînda de întîrziere în mărime de 2055,78 lei și penalitatea în mărime de 30000 lei. De asemenea, s-a încasat taxa de stat achitată la depunerea acțiunii, în mărime de 961,67 lei și cheltuielile de judecată, în mărime de 5000 lei, în total suma de 38017,45 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia decizia Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015, apelul declarat de SC „Malitransexped” SRL și apelul declarat de ÎM „Vinăria Bostavan” SRL au fost respinse și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 01 februarie 2016, SC „Malitransexped” SRL a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015 și hotărîrii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 aprilie 2015, solicitînd casarea parțială a actelor judecătorești, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care, acțiune a să fie admisă integral.

În motivarea recursului, a invocat recurența că hotărîrile instanțelor ierarhic inferioare sunt ilegale și neîntemeiate în partea în care se solicită casarea acestora, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Examinînd înscrisurile anexate la dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată la 24 noiembrie 2015 și expediată în adresa părților la 21 decembrie 2015. (f.d. 95)

Ținînd cont de cele indicate, Colegiul constată că recursul este declarat în termen.

Conform art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 12 februarie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului, copia recursului declarat de SC „Malitransexped” SRL, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. (f.d. 120)

La 14 martie 2016, ÎM „Vinăria Bostavan” SRL a depus referință la recursul declarat de SC „Malitransexped” SRL, solicitând respingerea cererii de recurs.

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, sus-indicatul recurs este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acesta nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, atît instanța de apel, cît și prima instanță aplicând corect normele de drept materiale și procedural.

Colegiul consideră că, argumentele invocate în cererea de recurs sunt irelevante și declarative, motiv pentru care, acestea nu pot fi reținute de către

instanța de recurs într-o admitere a cererii și casarea hotărârilor emise de instanțele ierarhic inferioare.

În conformitate cu prevederile art.433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar precizează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul parțial al recurentului cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că, motivele indicate nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a actelor judecătorești, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În context, completul învederează, prin prisma jurisprudenței CEDO că, „...art.6 par.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată, instanța de recurs precizează că potrivit articolului 13 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atît în practică, cît și în drept, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, precum și să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcel contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căreia, atît instanța de apel, cît și prima instanță s-au pronunțat în modul corespunzător.

Un asemenea recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, care sînt similare argumentelor invocate atît în instanța de apel, cît și în prima instanță, au fost verificate minuțios la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de

Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de societatea comercială „Malitransexped” societate cu răspundere limitată, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de societatea comercială „Malitransexped” societate cu răspundere limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Maria Ghervas